

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: oponenta

Práci hodnotil: PhDr. Jaromír Murgaš, CSc.

Práci předložil(a): Tereza Kostkova

Název práce: Rodinné konstelace a přístup zaměřený na osobu a jejich postavení v ČR

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Autorka neuvádí cíl práce. Z obsahu však zjevně běží vlastní první odbornější seznámení s dvěma psychotherapeutickými metodami a o jejich představení čtenářovi BP. Jedna metoda – rodinné konstelace - u nás je v současnosti na vzestupu, ne ale vědecky přijímaná, druhá – PCA - pak sice do jisté míry přijímaná již dlouho je, ale není příliš akcentovaná a je rovněž vědecky zpochybňována. Sama bakalářská práce, která je druhou verzí BP autorky a oproti ní má vyšší kvalitu, splňuje ještě, myslím, základní požadavky na tento typ kvalifikační práce.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce není napsána náročně ani teoreticky, avšak autorka jen nekompileje z použité literatury, nýbrž také přidává přiměřeně svoje zkušenosti a samostatně uvažuje. Proti původní verzi trochu doplnila zdroje, nicméně na zcela seriózní představení obou metod by bylo třeba jednak jich užít více a jednak s nimi kriticky pracovat; takto se autorka opírá stále o víceméně jedny verze podání obou metod. Určitě však zlepšila vlastní práci s materiály, takže podání výkladů těchto zdrojů je již obsahově i formálně slušné. Omezení zdrojů samozřejmě omezuje i odbornost a ucelenost podání obou přístupů. Je třeba až podivné, že autorka nevyužila skoro vůbec práce samotného zakladatele metody rodinných konstelací B. Hellingera (ale ani C. Rogerse). Přitom je jich již řada vydána v češtině a jsou to práce základní, obsahují i zásadní prvky, které v autorčiných zdrojích nejsou ani dost zmíněny (např. soustředění terapeuta na klienta a situaci). Upřednostnila naopak jako zdroj třeba i jen práce diplomové. Na druhou stranu nyní se nepochybně autorka snažila seriózně(ji) využít ty zdroje, které měla, a seriózněji podala i námitky a odpovědi na ně k oběma přístupům. Sice stále ještě z velmi omezených zdrojů, přesto – a to i díky uvedením zdrojů – již jako přijatelný zárodek kritického přístupu, který navíc později doplnila vlastními základními kritickými úvahami. Práci obohatila i určitou verzí základního zmapování historie, rozšíření a užívání metod v ČR, což pokládám její za určitý zvláštní přínos, jakkoli také omezený.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální úprava práce je ještě přijatelná, i když obsahuje také prohřešky a chyby a nelze ji proto hodnotit lépe, než „ještě snad dobře“. Je převážně dobrá úpravou a rozvržením práce, tak zčásti ještě i stylistikou, formulacemi i gramatikou. V posledně uvedených oblastech se ale drobné problémy relativně často vyskytují. Např. občasné problémy s čárkami ve větách, o dost častěji ale s překlepy (či omyly?). A to bohužel i u jmen autorů (např. na str. 9 třikrát! – zde a dále je dokonce místo M. Franke-Gricksch jen M. Gricksch, popřípadě M. Chricksch – a špatně tvar slovesa v mužském rodě), někdy s velkým písmenem, nekonzistencí (nedokončeností) věty apod. Jiným příkladem nedbalosti při uvádění jména autora je komolení jména Rogers na Ranson (odkaz 119 na str. 21) a dokonce opakovaně na Rogerson na str. 22, 23 - ! Uvedená zkrácení by skoro svědčila o „místní“ nepřičetnosti autorky (?) při psaní, finalizaci práce -?

Vážnější problém je také v tom, že odkazy nejsou provedeny správně dle normy a nejasně „míchají“ různé úzy odkazování dohromady (viz v textu); čili i tady práce jako kvalifikační trochu selhává. Proti úzu filozofických kateder i normě přitom první odkazy v práci nejsou kompletní; kompletní vypsání údajů zdrojů obsahuje až seznam literatury. Nicméně odkazy plní základní funkci dohledatelnosti a převážně je jich dost, i když místy měly být ještě doplněny.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Autorka v každém případě přepracovala původní BP na kvalitativně podstatně rozdílné úrovni, přes výhrady udělala také pokrok a současná práce v zásadě již snad splňuje nároky na BP, ovšem spíše se slabším hodnocením. Oceňuji autorčinu snahu i její konzultování oprav práce a ovšem i konečně její vlastní provedení

práce, které je již obsahově relativně slušné a celkově přijatelné. Autorka pochopila, v čem byly hlavní chyby předchozí verze, a ty dokázala odstranit a ohlídat. Pro vyšší hodnocení by ale musela jednak zlepšit formální zpracování a jednak a hlavně využít další základní zdroje a kriticky, více a seriózněji/systematičtěji s nimi pracovat. Nicméně práce jako pokus o úvodní seznámení s oběma psychoterapeutickými metodami v žánru BP ještě vyhovuje a není přitom obsahově zcela elementární.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Na str. 3 v poslední řádce je text předčasně ukončen, měl by pochopitelně doplnit ona „proč“, o nichž je zmínka.

Na str. 6 (též už str. 5) uvádíte, že vznik rodinných konstelací u B. Hellingera dáváte do souvislosti s vlivem A. Adlera, resp. jeho individuální psychologie. Na str. 8 při krátkém popisu vývoje přístupu B. Hellingera o ní však není zmínky. Takže: jak to je?

Na str. 8 „dle Půlpána“ RK ...“vytváří prostor k znovunalezení.“ Čeho??

Na str. 7 je druhý řádek v textu zřejmě přílepkem z jiné verze práce a na předchozí nenavazuje. Neobratnosti asi podobného původu jsou i jinde. Resp. jich není zase tak málo. Chybné je určení století na str. 28... o špatném užití slova energie v přídavném jménu nemluvě. Apod.

I když názor, že „telepatie je dnes podle těchto vědců již vědecky dokázanou schopností...“ (str. 19) správně odkazujete k „oněm vědcům“ a své předloze (ale asi jste jej správněji měla uvést jako citaci, nemýlím-li se), přece jen jste mohla trochu kritičtější přístup projevit i sama. Já třeba sice mám „cosi jako telepatii“ za z mé zkušenosti prokázanou, jsem však také seznámen s jejím odmítáním z URČITÝCH vědeckých pozic, ovšem často uznávaným za „ty správné“.

Pokud běží o představení obou metod, vylepšila jste určitě mj. to, že jim už nepřipisujete jako údajně „jejich specifické“ rysy tolik ty rysy, které ve skutečnosti sdílejí s dalšími metodami, a také jste pokročila ve srovnání metod; přesto je stále necharakterizujete dostatečně specificky. Nežádám Vás k obhajobě o nápravu, ale upozorňuji na to.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Dobře.

Datum: 1.8.2015

Podpis

